

Ved Lagmandstingene tilkommer den samme Godtgjørelse ethvert Vidne, der har Vei til Retsstedet af over 10 Alntr., uden Hensyn til, om Thinget holdes i Thinglaget. Efter § 487 tilkommer der de førstnævnte og sidstnævnte Vidner en Godtgjørelse af 1 Kr. 20 Ø. daglig for den Tid, som nødvendig medgaar til Reisen eller Opholdet paa Retsstedet. Har Vidnet maattet overnatte udenfor Hjemmet, tilkommer der det yderligere for hver Nat 80 Øre. Efter § 488 kan der i Anledning af Fremmøde ved Hovedforhandling for Lagmandsret tillfjendes Vidner, der efter de ovennævnte Bestemmelser ikke have Krav paa Godtgjørelse, Erstatning for tabt Arbejdsfortjeneste, dog ikke mere end 1 Kr. 20 Ø. daglig. Ogsaa udenfor Hovedforhandling ved Lagmandsret kan dette ske, naar særegne Grunde, saasom Vidnets slette Vilkaar eller Retsmødets Langvarighed taler derfor. Har et Vidne paa Grund af Legemsfeil, Sygdom eller Alder tiltrængt en Ledsager, tilkommer der efter § 489 ogsaa denne den omhandlede Godtgjørelse. Rejsegodtgjørelsen udbetales efter § 490 af Statskassen.

• Everig:

I den i Januar 1887 udfomne Lov om Erstatning til Vidner i Straffesager hedder det i § 1, at den, som indkaldes som Vidne og møder i Retten i Straffesager, skal, saafremt han fordrer Erstatning og Dommeren finder saadant billigt, for sit Møde nyde Erstatning af „allmänna medel“ med høist 1 Kr. 50 Ø. til Vidnets Underhold for hver Dag, som til Reisen og Mødet medgaar og desuden, dersom Vidnets Bopæl er beliggende mindst 5 Kilometre fra det Sted, hvor Retten holdes, Stydspenge for en Hest frem og tilbage eller hvis Jernbane eller Dampskib kan benyttes, Betaling for den billigste Plads paa disse.